پاورقی(۳۳)

ارتقای مرتبه حزبی

ترجمه: سامان سلیمانی

مرحلـه یا مقطع اول سـکونت در اربیـل در زندگی جـلال طالبانی به‌عنوان یکـی از مهم‌ترین مقاطع زندگی او به حساب می‌آید، طالبانی در سـال ۱۹۵۰ تحصیـلات دوره راهنمایـی را با موفقیـت به پایان رسـاند و باید تحصیلات دبیرستان را در اربیل ادامه می‌داد چون در شـهر کویسنجق دبیرستان وجود نداشت، این نیز برای اولین‌بـار بود که فرزند خانـواده طالبانی که با وجود سن کم به‌عنوان یکی از شخصیت‌های کویسنجق شناخته می‌شد، از منزل خانوادگی و کوچه و خیابان و بازار شهرش که دوست می‌داشت، به سمت شهر بزرگ‌تری که اربیل بود دور می‌شد. نه‌تنها این، بلکه تمام امورات برای این دانش‌آموز کلاس چهارم دبیرسـتان، آن زمان بر اساس فعالیت‌هایی سنجیده می‌شد که در قالب پارت‌دموکرات کرد عراق انجام داده که خود او عضو این حزب بوده و در تلاش برای خدمت به مساله کرد و عراق بوده است، اربیل نیز کویسنجق نبود، گرچه آن نیز شهری کردی بود، اما این یکی مرکز کردستان و بعدها نیز پایتخت اقلیم کردسـتان عراق شـد. طالبانی می‌گویـد: «در اربیل مرتبه حزبی من از عضو هیات منطقه به عضویت شـاخه پارت‌دموکرات کرد و مسوول تشکیلات اربیل ارتقا یافت.» باید این را نیز مدنظر قرار دهیم که چگونه پسری ۱۷ساله مسوول تشکیلات مرکز استانی می‌شود و در کنار افراد نامداری از لحاظ سن و تجربه مبارزه، رهبری این تشکیلات را برعهده دارد، اما او به این مسایل توجه نکرد و مانع کارش نشـدند، او فقط می‌خواست که برای ملتش و مساله کرد از طریق حزبش کار کند، خود او نیز این را کاملا توضیح می‌دهد و می‌گوید: «تشـکیلات حزب در اربیل در سطح خواسته‌ها و توقعات حزب و خواسته‌هایمان نبودند، برای همین هیاتی برای نوسازی تشکیلات تعیین کردیم، همچنان که هیاتی برای مناطق جدید شـکل دادیم، چون شیوه تشکیلات پارتی در این منطقه ضعیف بود، در هر کدام از این هیات‌ها نوری شاویس و میرزا عبدالکریم و بنده حضور داشتیم، به‌عنوان هیات منطقه باهم کار می‌کردیم، مدتی نیز حیدر محمد امین نیز که اهل اربیل است با ما کار می‌کرد، کارها را برای گسـترش مراکز حزبی در شهر شروع کردیم، همزمان در هیات استان نیز کار می‌کردم.

ادامه دارد

مرگ ۷ سرباز اوکراینی باعث شد

اعلام آمادگی «کی‌یف» برای مذاکره

عکس: Gettyimages

مقام‌های اوکراین توافق کردند که بر سـر طرح صلحی که مسـکو از آن حمایت می‌کند، بـا مخالفان برای اعطای قدرت بیشتر در مناطق شـرقی سر میز مذاکره بنشینند. روزنامه «گاردین» در گزارشی می‌نویسد که مرگ هفت سرباز اوکراینی باعث شد که دولت اوکراین در نهایت بپذیرد بر سر طرحی با مخالفان گفت‌وگو کند که از سوی «سازمان امنیت و همکاری اروپا» مطرح شده و مسکو از آن پشتیبانی می‌کند؛ البته کی‌یف همچنان به این طرح با تردید می‌نگرد. طبق این گزارش، «آرسـنی یاتسنیوک» نخست‌وزیر اوکراین، ریاست دوره اول تیم مذاکره‌کننده را که شامل نمایندگان پارلمان، اعضای دولت و مقام‌های ارشـد مخالفان می‌شود، برعهده خواهـد داشـت. در این طرح پیشـنهادی امنیت و حقوق گروه‌ها که آمریکا و روسـیه را نیز در بر می‌گیرد، بررسـی می‌شـود. تحلیلگران می‌گویند که کشته‌شدن هفت سرباز ارتـش کی‌یف عامل اصلی برای مذاکره با مخالفان مسـلح است. این سربازان ارتش به‌دنبال یک حمله غافلگیرکننده شـبه‌نظامیان در نزدیکی شهر «کراماتورسک» هدف حمله ۳۰شورشـی مسـلح قرار گرفتند. بـه گفتـه وزارت دفاع اوکراین، یک نفربر زرهی که حامل نیروها بود هدف اصابت یک آرپی‌جی قرار گرفت و منفجر شـد. در همین حال، در منطقه «لوهانسک» در همسایگی «دونتسک» جدایی‌طلبان گفتند که «والری بولوتف» فرماندار خودخوانده لوهانسـک، هدف اصابت گلوله قرار گرفت و خون زیادی از دست داد اما جانش در خطر نیست. در حالی که تنش‌ها در این مناطق لحظه‌به‌لحظه در حال افزایش اسـت، تصاویر ماهواره‌ای که توسط وزارت خارجه آمریکا و حساب کاربری هیات آمریکا در ناتو منتشـر شده، نشان می‌دهد که حدود ۲۰هلیکوپتر روسـی در «بلگورود» و ۴۰هزار سرباز همچنان نزدیک مرز اوکراین مستقر هستند که این مساله با درخواست از مسکو برای عقب‌نشاندن نیروهایش مغایرت دارد. خبرگزاری رویترز در گزارشی می‌نویسد که «ولادیمیر پوتین» رییس‌جمهوری روسیه، اعلام کرده بود که سربازان این کشور از مرز با اوکراین خارج شده‌اند اما ناتو و آمریکا هر دو می‌گویند هیچ نشانه‌ای مبنی بر عقب‌نشـینی این سربازان دیده نشده است. دولت روسـیه نیز در واکنش به تحریم‌هـای آمریکا درباره بحران اوکراین تصمیم گرفته است تا اجازه ندهد که واشنگتن پس از سال ۲۰۲۰ از پایگاه فضایی بین‌الملل (ISS) استفاده کند. «دیمیتری روگوزین» معاون نخست‌وزیر روسیه در سخنانی گفت که مسـکو مانع استفاده آمریکا از موتورهای موشکی این پایگاه برای پرتاب ماهواره‌های جدید خواهد شد و پس از آن منابع مالی ایـن پایگاه را قطع و روی پروژه‌های بهتر سرمایه‌گذاری خواهد کرد.

استعفای «اخضر الابراهیمی» پذیرفته شد

دیدار «اوباما» و «احمد الجربا»

عکس: AP

«حمص» را پایتخت انقلاب سـوریه می‌نامند و «بشاراسد» رییس‌جمهوری سـوریه، با پس‌گرفتن این شهر گامی جدی در مسیر پیروزی بر مخالفان برداشته است. آمریکا اما هنوز به پایان‌دادن جنگ به شکل دیگر و در چارچوب هدف‌گذاری‌های خود امیدوار است. در همین چارچوب، «باراک اوباما» در اقدامی برای نشان‌دادن حمایت خود از مخالفان سوریه با «احمد الجربا» رییس ائتلاف مخالفان سوریه، در واشنگتن دیدار کرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، طبق بیانیه کاخ سفید، احمد الجربا از کمک ۲۸۷میلیون‌دلاری آمریکا به اپوزیسیون سوری قدردانی و تاکید کرد که آمریکا بزرگ‌ترین کمک‌رسـان است و در مجموع به آوارگان سوری ۱/۷میلیارددلار کمک کرده است. با این وجود، در این نشست، درخواست پیشین «احمد الجربا» از آمریکا برای دریافت تسلیحات ضدهواپیما برای مقابله با نیروهای بشار اسد مطرح نشـد. دیدار رییس ائتلاف مخالفان سوریه با «اوباما» در حالی صورت گرفت که «بان‌کی‌مون» دبیرکل «سـازمان ملل متحد»، استعفای «اخضر ابراهیمی» نماینده ویژه این سازمان، در امور سوریه را پذیرفت و به این ترتیب دوره ماموریت او ۱۸روز دیگر به‌پایان می‌رسد. «ابراهیمی» که همزمان با برعهده‌گرفتن ایـن مقام گفته بود که عمیقا نسـبت به موفقیت ماموریتش «بدبین» اسـت، پس از اعلام خبر موافقت با استعفایش گفت: «من این پست را در حالی ترک می‌کنم که اوضاع بسیار بدی در سوریه حاکم است.» از سوی دیگر، «جان کری» ضمن قدردانی از تلاش‌های «اخضر ابراهیمی» برای پایان‌دادن به بحران سوریه، مدعی شد که «بشار اسد» عامل شکست نماینده ویژه سازمان ملل در انجام ماموریتش بوده اسـت. اما مقامات سـوری نظر متفاوتی دارند؛ به گفته «بشـار جعفری» نماینده دایم سوریه در سازمان ملل، از جمله اشتباهات «ابراهیمی» دخالت در امور داخلی سوریه بود در حالی که یک میانجیگر نباید در مسایل مهم هیچ کشوری دخالت کند. همزمان با پیشروی‌های میدانی نیروهای نظامی سوریه، «لوران فابیوس» وزیر خارجه فرانسه در کنفرانسی مطبوعاتی در «واشـنگتن» ادعا کرد، دست‌کم ۱۴ سند و مدرک در اختیار دارد که نشان می‌دهند «دمشق» طی روزهای گذشته از سلاح‌های شیمیایی به‌ویژه «گاز کلر» علیه مخالفان استفاده کرده است. در همین حال منابع سوری اعلام کردند که بازرسان سازمان منع گسترش تسلیحات شیمیایی برای تحقیق درباره احتمال استفاده از «گاز کلر» در سوریه، وارد «دمشق» شده‌اند. این در حالی است که دولت روسیه اعلام کرد که پیش‌نویس قطعنامه‌ای را در حمایت از مذاکرات سیاسـی در سوریه به «شورای امنیت» سـازمان ملل ارایه داده است. با این حال «جی کارنی» سـخنگوی کاخ‌سـفید، تاکید کرد که اگر «دمشـق» انتخابات ریاسـت‌جمهوری را به تاخیر بیندازد، می‌توانیم دور سوم مذاکرات «ژنو» را آغاز کنیم.

بریده اخبار

● **نیجریـه:** مقام‌هـای دولـت نیجریـه در واکنـش به ربوده‌شـدن بیش از ۲۰۰ دختر مدرسه‌ای اعلام کردند که تمامی گزینه‌ها از جمله مذاکره یا انجام عملیات نظامی با کمک نیروهای خارجی را در دست بررسی دارند. همچنین معترضان در اعتراض به عدم انجام اقدامات کافی از سـوی دولت بـه خیابان‌های ابوجا آمدند. هـم اکنون هواپیمای شناسـایی MC-12 آمریـکا نیز که در نیجریه مسـتقر اسـت، پروازهای خود را بر فراز نیجریه آغاز کرده اسـت. **(آسوشیتدپرس)**

● **فلسـطین:** یک مسوول فلسطینی اعلام کرد که «جان کـری» وزیـر خارجه آمریـکا و «محمود عبـاس» رییس تشـکیلات خودگردان، دیروز با هدف بحـث و گفت‌وگو درخصوص از سرگیری مذاکرات صلح خاورمیانه در لندن دیدار کردنـد. در تحولی دیگر، مسـوولان جنبش فتح و حماس گفت‌وگوها برای تشکیل دولت آشتی ملی فلسطین را آغاز کردند. منابع فلسـطینی اعـلام کردند که جنبش فتح و حماس بـه زودی نامزدهای خود را برای دولت آتی فلسطین معرفی می‌کنند که قرار است این نامزدها هیچ‌گونه گرایش سیاسی نداشته باشند. دولت تکنوکرات فلسطین که از تمامی گروه‌های فلسطینی تشکیل خواهد شد، وظیفه دارد تا شش ماه پس از روی کارآمدن، انتخابات ریاستی و پارلمانی فلسطین را برگزار کند. **(فلسطین‌الیوم)**

● **شـورای همکاری خلیج‌فـارس:** نشسـت وزرای دفاع کشـورهای عضو شـورای همکاری خلیج‌فارس و همتای آمریکایی آنها در ریاض با تاکید طرفین بر ضرورت گسترش همکاری‌های امنیتی و نظامی آغاز شـد. نشسـت مذکور که در ریاض و با ریاسـت سـلمان بن عبدالعزیز ولیعهد و وزیر دفاع عربسـتان آغاز شد، برای گفت‌وگو بر سر بحران سوریه، افزایش امنیت خلیج فارس و گسترش روابط نظامی و امنیتی میان آمریکا و کشـورهای عضو شورای همکاری خلیج‌فارس برگزار شده است. **(اسکای‌نیوزعربی)**

● **آمریکا:** آمریکا تجدیدنظر در مورد دسـتور یک قاضی نظامی در زندان گوانتانامو مبنی بر اینکه واشنگتن اطلاعات مربوط به مراکز مخفی بازجویی سـازمان سیا را ارایه کند خواسـتار شد. در سندی ۲۶ صفحه‌ای به تاریخ ۲۳ آوریل، «مارک مارتینز» دادسـتان نظامی، از این قاضی خواست تا دسـتور ۱۴ آوریل خود را مـورد ارزیابی قرار دهد. مجمیز پوهل در تصمیم‌اش به دولت واشـنگتن دسـتور داده بود تا اعلام کند «عبدالرحیم الشـبری» عامل حمله به کشتی یواس‌اس کول آمریکا، بین مقطع زمان دستگیری و انتقال به زندان گوانتانامو کجا بوده است. **(خبرگزاری فرانسه)**

● **افغانستان:** نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان که قرار بود دیروز (چهارشنبه) اعلام شود به گفته مقام‌های این کشـور بـه دلیل عـدم پایان تحقیقـات درخصوص شکایت‌های تخلفات با تاخیر روبه‌رو شد. **(ایسنا)**

تهدید به تحریم

مسـعود بارزانی، رییس منطقه کردستان عراق تهدید کرد که اگر تغییر در اوضاع این کشـور به وجود نیاید دولت فدرال عراق را تحریم می‌کند. او افزود: احزاب کرد به‌زودی با اعلام نتایج انتخابات موضع خود را نسبت به آغاز مذاکرات برای تشکیل دولت اعلام می‌کنند و شاید این مذاکرات ماه‌ها طول بکشد. **(اسکای‌نیوز)**

رسانه‌های ما آزادند

رجب طیب اردوغان، نخسـت‌وزیر ترکیه ضمن دفاع از سـابقه آزادی مطبوعات در کشورش از آمریکا، آلمان و اسـراییل انتقاد کرد. رجب طیب اردوغان در سخنرانی خـود برای یک گروه پارلمانی عنوان کرد: کسـانی که می‌گویند در ترکیه آزادی مطبوعات وجود ندارد کافی است تنها نگاهی به تیترهای روزنامه‌ها بیندازند. **(حریت)**

«بلر»، عامل تاخیر در انتشار گزارش جنگ عراق

تونی بلر، نخست‌وزیر پیشین انگلیس به کارشکنی در روند انتشار گزارش جنگ عراق متهم شد. نورمن بیکر، یکی از مقام‌های وزارت کشور انگلیس، بلر را به تلاش برای عدم انتشـار مکاتبات محرمانه میان وی و جورج بوش، رییس‌جمهوری پیشین آمریکا متهم کرد. **(دیلی‌میل)**

ادامه از صفحه ۶

«شاهنامه» خوانده‌ای؟

به این‌ترتیب، آنچه بر سـلطان محمود و دربار متعصب او گران می‌آمد، نه حماسه‌سـرایی بود و نه زبان فارسی، بلکه تبلیغ عقاید شـیعی از طریق این دو محمـل بود؛ به‌ویژه که هیچ‌کس به اندازه فردوسی به این خوبی از عهده کار برنیامده بود؛ دامن فردوسـی بزرگوار از ریـاکاری و تزویر پاک بود، اما گذشته از دلیری او در اظهار تشیع، اشارات او به سن ۶۳سالگی خویش، یعنی سن پیامبر(ص) هنگام وفات، خالی از تلمیح به آن حضرت نیست. شاهنامه فردوسی طی قرون متوالی خاطره ایران را به‌عنوان کشـوری متحد در خاطر همه ایرانیان زنده نگه داشـت و پس از مرگ فردوسی بود که ایرانیان روزبه‌روز به عظمت شگفت‌انگیز کار او پی بردند و کوشیدند شاهنامه را به بهترین وجه، به‌عنوان جلوه‌گاه انواع و اقسام هنرها، ارجمند شمارند. بیهوده نیست که کتابت و کتاب‌آرایی شاهنامه از اواخر دوره تیموری و در دوره صفویه گسترش بسیار یافت. درواقع پایمردی فردوسی در تشیع و رنجی که بر سر عقیده خویش برد چندان که از دفن پیکر او در قبرستان عمومی مسلمانان بـه جرم تشـیع جلوگیری کردنـد، در طـول تاریخ حاصل درخشانی داشت و پیوسته بر اهمیت و استواری آن افزوده شد: همبستگی ایران، تشیع و زبان فارسی.

ادامه از صفحه ۸

مرور برگزاری انتخابات در آفریقا

بـا توجه بـه طبقه‌بنـدی روش حکومتی لیندبرگ بـرای آزمون نظریه دموکراسی‌سازی انتخابات، از ۳۲ انتخابات برگزارشده در نظام‌های سیاسـی قدرتمـدار، تعـداد ۱۱دوره انتخابات تا پایان سـال۲۰۰۳ به شـیوه دموکراسی انجام شده بود که هشـت‌مورد از آنها در دور دوم انتخابات اتفاق افتاد. در واقع، هفت‌مورد از هشـت دوره انتخابات درست در زمان برگزاری به دموکراسـی مورد نظر رسیده بودند درحالی که یک مورد باقیمانده یک‌سـال بعد دموکراسی نامیده شـد. در جریان برگزاری دور بعدی انتخابات، دو قدرت سیاسـی پس از آنکه شرایط دموکراسی را پیدا کردند به پایان خط رسیدند. در این میان، فقط مسیری را که کشورهای غنا، ماداگاسکار و سنگال پیش گرفتند، توانست نظریه تاثیر تراکمی انتخابات لیندبرگ را تایید کند. لیندبرگ، فرآیند انتخابات منجر به دموکراسی را چنین توضیح می‌دهد: کشـورهای مورد بررسی به تدریج از قدرتمـداری به انتخابات گزینشـی و در برخـی موارد به دموکراسی لیبرال می‌رسند. داده‌های تحقیقی نویسنده مقاله حاضر از ۳۲۴ دوره انتخابات چندحزبی (۱۸۱ پارلمانی و ۱۴۳ ریاست‌جمهوری) در ۴۳ کشور آفریقای زیرصحرا تا پایان سال ۲۰۱۱ به‌دست آمد.

نتیجه‌گیری

بررسـی اخیـر، تغییـرات روش‌های حکومتـی و ثبات سیاسـی در ۴۸ کشـور آفریقای جنوب صحرا را مدنظر قرار داد. کشورهای سنگال، تانزانیا و جزایر کومور موقعی که برای اولین‌بار انتخابات چندحزبی را تجربه کردند هنوز از دموکراسی دور بودنـد ولـی در حال حاضـر به درجاتی از دموکراسـی رسـیده‌اند. جزایر کومور در مراحـل اولیه برگزاری انتخابات به دموکراسـی دست یافتند. غنا و سنگال دو مورد موفقی از نظر برقراری دموکراسی از طریق انتخاباتند. سنگال، انتخابات چندحزبی خود را از سال ۱۹۷۸ قبل از «موج سوم» دموکراسی جهانی که به آفریقا رسید، تجربه کرد. دموکراسی انتخاباتی در این کشور پس از سقوط حاکمیت حزب سوسیالیست در سال ۲۰۰۰ شکوفا شد. غنا نخستین انتخابات چندحزبی خود را در دوران موج سـوم (۱۹۹۲) تجربه کرده و در زمان برگزاری دومین دوره انتخابات، به دموکراسی انتخاباتی دست یافت. در غنا و سـنگال، تغییرات حکومتی به کمک پیروزی مخالفان در انتخابات اتفاق افتاد. در تانزانیا، دموکراسی انتخاباتی را از سال ۲۰۱۰ تجربه کرد. نظر عموم بر ضعف احزاب مخالف قرار داشته و اگر دموکراسـی در این کشور رخ داده بیش از آنکه ناشی از تاثیر احزاب مخالف باشد به واسطه سیاست‌های حزب حاکم بود. دو کشور ماداگاسکار و گینه‌بیسائو هم که رگه‌هایی از دموکراسی را دیده بودند ولی بعدها به قدرت‌طلبی رسیدند. سه کشور دیگر به‌عنوان رژیم‌های انتخاباتی قدرت‌طلب که تا حد کمی دموکراسـی‌وار بودند و بعدها دوباره سیر قهقرایی یافته در سراشیبی ارزشی قرار گرفتند. فاصله این تغییر درونی قدرت حاکمه از یک‌سـال در گامبیا، سه‌سال در جیبوتی و شش‌سـال در کنیا متفاوت اسـت. نظـری اجمالی به نتایج تحقیق نشان می‌دهد که خصوصیت مشترک ساختار قدرت در همه موارد مورد بررسـی، «ثبات و امنیت سیاسی» چه در قدرت‌های مردمسالار یا قدرتمدار یکسان است. در این میان، ۱۰کشور واقع در آفریقای زیر صحرا که کار خود را با گونه‌ای از دموکراسی آغاز کردند همچنان در نظام مردمسالاری تلاش می‌کردند. دو کشور مالاوی و زامبیا، که زمانی گونه‌ای از فساد تدریجی را تجربه داشـتند، کار سیاسـت را نه با دموکراسی لیبرال بلکه بـا نوعی از انتخابات دنبال کردند که شـباهت زیادی به قدرتمداری داشت. جای نگرانی بیشتر، سه کشوری است که دچار کودتای نظامی شدند. در حالی که «سائوتومه وپرنسیپ» مسیر طبیعی خود را دنبال می‌کند، کودتای ۱۹۹۴ در گامبیا توانست این کشور را جزو تنها سه کشوری در آفریقا قرار دهد که بلافاصله پس از کسـب استقلال سیاسی ضمن ایستادگی در برابر مشکلات دموکراسی خوبی را تجربه کند. در عین حال، زمانی که کودتای ۲۰۱۲ مالی به سرانجام رسید، این توفیق را یافت که بتواند حداقل یک دموکراسی خوبی را در آفریقای زیر صحرا به نمایش گذارد. در مخالفت با نظریه لیندبرگ درباره اثربخشی سـاختار دموکراسی بر انتخابات، مفهوم دموکراسی‌سـازی در ساختار حکومت‌های قدرتمدار وجه مشـترک غالب کشـورهای منطقه مورد بررسـی بود؛ کشورهایی که با خودکامگی ورود پیداکرده و به راه خود ادامه دادند. حتی بدتر اینکه از زمانی که این کشورها اولین انتخابات چندحزبـی خود را پشت‌سرگذاشـتند تـا دوره‌های بعدی انتخابات، شـرایط سیاسـی نامعقول‌تری را به دنبال داشت. البته نباید فراموش کـرد به طور کلی در آفریقای زیرصحرا، نظام انتخاباتی آزاد در انواع مختلف قدرت‌ها به ندرت رخ داده است. بالاخره اینکه چهار رژیم قدرتمدار دچار جنگ داخلی یا کودتای نظامی شـدند. تنها مورد دموکراسی مطلوب را در دو کشور غنا و سنگال می‌توان مشاهده کرد؛ دو نظام سیاسی که به دموکراسی لیبرال رسیده‌اند. از میان ۹ کشوری که نظام خود را با دموکراسی انتخاباتی آغاز کردند، پنج‌رژیم در ادامه حیـات خود به قدرت‌طلبی و دو کشـور دیگر دچار کودتای نظامی شدند. بنابراین یکی از نتایج مهم این تحقیق عدم رابطه مستقل و صرف برگزاری آزاد انتخابات سراسری در کشورهای آفریقـای جنوب صحـرا با چگونگی انتقال قدرت سیاسـی اسـت. از ۱۷نظام دموکراتیک در سـال ۲۰۱۱، ۱۳ مورد در نخستین انتخابات چندحزبی خود دموکراسی را تجربه کرده بودند. مفهوم دموکراسی در این کشـورها از قاعده برگزاری مطلوب انتخابات ناشـی می‌شـود و فقط سـه کشور انتقال دیرپا به دموکراسی را بعد از گذراندن چندین دوره انتخابات غیردموکراتیک تجربـه کردند. اما آفریقای جنوب صحرایی کـه حداقل دو دهه از تـلاش حکومت‌هایش برای رهگیری دموکراسی می‌گذرد هم‌اکنون نیز رگه‌های خودکامگی درآن دیده می‌شود.

* MathijsBogaard، استاد علوم سیاسی دانشگاه برمن آلمان (گزارش کامل این تحقیق در کتاب: احزاب سیاسـی، نظام‌های حزبی و دموکراسـی در آفریقا توسـط انتشـارات مک‌میلان در۲۰۱۴ آمده است).

منبع: Journal of Democracy (October 2013)

ادامه از صفحه اول

گام نهایی و منافع ملی

در این میان نکته‌ای که لازم است مورد اشاره قرار گیرد، هماهنگی و انسجام کامل، حداقل در محور غربی شش‌کشور طرف مذاکره یعنی فرانسه، ایالات متحده، آلمان و انگلستان اسـت. . این هماهنگی به طور طبیعی کار تیم کشـورمان را که باید یک‌تنه از حقوق ملت بزرگ ایران دفاع کند، دشوارتر می‌کند. با این‌حال تبحر، تجربه و هوشمندی دکتر ظریف و تیم همراه ایشان و بهره‌گیری از حقوقدانان شاخص بین‌الملل به‌عنوان بازوهای دکتر ظریف، در پیشبرد مذاکرات موثر خواهد بود. نکته دیگر اینکه به‌هرحال حصول به توافق، نیاز دوطرفه اسـت. اینطور نیسـت که فقط ایران برای عبور از تحریم‌ها و عادی‌شدن روند فعالیت هسته‌ای با راهبرد مذاکرات به دنبال بازگرداندن امید به اردوگاه داخلی باشد. آمریکا، به‌ویژه شخص اوباما و تیمی که به مذاکرات اعزام کرده و همینطور اروپا نیاز دارند تا برای ارتباط با کشـوری با ثبـات در خاورمیانه ناآرام و البته برای اعلام صلح‌آمیزبودن فعالیت‌های هسـته‌ای ایران به تندروهای خودشان، مذاکرات را به نتیجه برسانند. اتهامات واهـی در این‌باره به ایران، بیش از گذشـته کارکرد خود را از دست داده است. باید در انتظار «سیگنال‌های اولیه» از منابعی که به تیم مذاکره‌کننده دسترسـی دارند ماند. اگر در آن‌سو، طـرف غربی به طور متحد عمل می‌کند پس ما نیز در داخل باید با درک درسـت از این مسـاله، به آن به‌عنوان پروژه ملی نگریسـته و با وفاق ملی و اجماع نخبگان و پشـتیبانی افکار عمومی از مردان هسـته‌ای که در این کارزار حضور دارند، از دخالت‌دادن سلایق شخصی و خدای نکرده گرایش‌های باندی پرهیز کنیم. تیم مذاکره‌کننده مورد وثوق عالی‌ترین سـطح تصمیم‌گیرندگان نظام هستند.